

Svend Heiselberg (V):

Venstre kan støtte lovforslaget. Det har til formål, at der kan gennemføres en række fiskerireguleringer.

Men når det er sagt, må vi beklage, at det er blevet således, at de danske fiskere hele tiden skal reguleres og kontrolleres.

Vi må ligeledes stærkt beklage de økonomiske forhold, fiskerne har at slås med. Der vil naturligvis altid opstå problemer, når der er for mange om at fordele for lidt. Vi kan vel fastslå, at fiskerne uden egen skyld er bragt i en situation, hvor de vanskeligt kan få et udkomme af deres erhverv.

Man kan godt spørge, om det nuværende reguleringssystem totalt bør ændres. Her forstår jeg, at ministeren har igangsat et perspektivplanarbejde for at få klarlagt de forskellige problemer. Man kan tilføje: Gid det kunne lykkes.

Nu er det ofte sådan, at blot man finder nogle nye systemer, så tror mange, at problemerne er løst. Lad mig sige, at det er de ikke. Når der er for mange om at fordele for lidt, vil det fortsat give problemer.

Fiskeriet har altid været svingende. Priserne er ofte årsag til, at man må flytte rundt med fiskerimulighederne. Eksempelvis har industrifisken i de to foregående år været så billig, at det har været urentabelt at fiske efter den. Men i år har industrifisken på grund af en svingende og dårlig høst i USA haft et rigeligt udbytte.

Derfor må man også spørge, om ikke det ville være rimeligt, at man havde en prisreguleringsordning for industrifisken, sådan at de kunne koncentrere sig mere om det fiskeri og derved være med til at aflaste de alt for små kvoter på andre fiskearter.

Der kunne nævnes flere andre muligheder for at udnytte og udvikle fiskeriet. Men vi har så mange kompetente folk fra forskellige dele, der har god indsigt i fiskeriets muligheder, at vi har håb om, at de finder en fornuftig løsning.

Jeg har altid været kritisk over for de forhold og de lånemuligheder, fiskerne har via deres Fiskeribank. Jeg synes, de er alt for dårlige. Der skal fiskes alt for meget for, at man kan tjene til renter og afdrag. Jeg mener, at det er et område, hvor fiskeriministerens burde sætte kraftigt ind for at få ændret forholdene betydeligt.

Jeg må også erindre fiskeriministeren om, at en eventuel ændring af dagpengereglerne, sådan som forslaget er fremsat – jeg ved godt, at

det ikke er fiskeriministeren, der har fremsat det – vil blive meget fordyrende for fiskerne, hvis man gennemfører det. Derfor må fiskeriministeren være meget opmærksom på, at det ikke bliver gennemført sådan, som det er forelagt.

Ligeledes er der nogle skattemæssige forhold, der vanskeliggør en udtræden af fiskeriet. Man kunne også godt spørge: Hvad skal en fisker på eksempelvis 55 år eller derover, der på grund af fangstbegrænsning er nødt til at træde ud af erhvervet, gøre?

Jeg håber, at det antagne konsulentfirma vil gennemgå de faktiske problemer og beskrive de mulige løsninger ved de menneskelige aspekter i et erhverv, der har været underkastet mange usmagelige beslutninger igennem årene.

Dohrmann (FP):

Danske fiskere og dansk fiskeriindustri har gennem årene slæbt mange milliarder kroner hjem til den danske valutakasse. Det var vel at mærke, inden disse akademisk prægede folketingsmedlemmer og ministre begyndte at blande sig i fiskeriets forhold.

Det er – sagt til den sidste taler – deprimerende at høre hr. Svend Heiselberg sige, at vi har mange kompetente folk, som kan ordne den slags ting, al den stund man ved, at når hr. Svend Heiselberg siger sådan, så tænker han på nogle bureaukrater og slet ikke på de aktive fiskere, han kendte indtil for få år siden.

Dansk fiskeri skal naturligvis gøres til et frit erhverv igen. Og hvordan gør man det? Ja, det gør man ved at lade fiskerne selv bestemme, hvornår det kan betale sig at fiske. Det duer ikke, når folketingsmedlemmer, der aldrig har været tæt på en fisk, medmindre de har spist af den, der ikke har en pind forstand på fiskerierhvervet, sidder herinde og trækker den ene mere eller mindre begavede ordning efter den anden ned over fiskerierhvervet, som tilfældet er.

Det, ministeren her foreslår, er nok noget af det mest bureaukratiske, vi indtil nu har set. Det varer vel ikke længe – det bliver nok den næste fiskeriminister – før der om bord på hver eneste, ja, selv den mindste skude skal være en statsansat kontrollør for at måle og veje fisk, sådan at man ikke fanger for meget.

Biologerne er tilsyneladende blevet lidt mere erhvervsvenlige, end de var for nogle år siden. De har set, hvilken vej det går.